

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/262/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215205534
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215205534.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, Žilina proti žalovanému: B. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., J. XXX/X, o zaplatenie 1182,60 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1182,60 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1107,08 eur od 21.3.2015 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd návrh v časti 19,9 % úroku ročne zo sumy 1107,08 eur od 21.3.2015 do zaplatenia ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 66,- eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 9.4.2015 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 1107,08 eur s vyčísleným úrokom vo výške 74,34 eur a s úrokom z omeškania vo výške 1,18 eur, ako aj zaplatenia úroku vo výške 19,90% ročne z nezaplatenej istiny 1107,08 eur od 21.3.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny 1107,08 eur od 21.3.2015 do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 74,34 eur od 21.3.2015 do zaplatenia. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovanému na základe Zmluvy č. 22038 z 30.11.2012 poskytol na žalovaným určený účet peňažné prostriedky vo výške 1200,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach do 22.11.2022. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, a tak ho žalobca prípisom z 26.2.2015 vyzval k úhrade predčasne zosplateného úveru v lehote do 20.3.2015. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému k 20.3.2015 predstavuje sumu 1242,60 eur a pozostáva z nezaplatenej istiny úveru vo výške 1107,08 eur, úroku vo výške 74,34 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,18 eur, poplatkov za upomienky vo výške 60,- eur.

Žalobca prípisom doručeným Okresnému súdu Nitra dňa 25.1.2016, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 4.2.2016, doplnil skutkové tvrdenia, keď prostredníctvom tabuľky uviedol, že žalovaný do podania žalobného návrhu uhradil sumu 538,51 eur, z toho na istinu bola z úhrad žalovaného započítaná suma vo výške 92,92 eur a na úrok bola z úhrad žalovaného započítaná suma 445,59 eur.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu.

Žalovaný na pojednávaní vo veci uviedol, že z dôvodu rozpadu rodiny nevedel platiť splátky, lebo si musel zabezpečiť bývanie. Žalobcu kontaktoval telefonicky za účelom odkladu splátok a pobočku žalobcu navštívil aj osobne, avšak požadovali od neho zaplatenie neúmerne vysokej sumy, čo platiť nevedel. Ponúkal možnosť platiť v splátkach po 20,- eur, to však neakceptovali. Minulý mesiac pre nedostatok práce dostal výpoveď. Má vyživovaciu povinnosť na maloletú dcéru vo výške 50,- eur mesačne, platí nájomné vo výške 150,- eur mesačne. Myslí si, že v jeho schopnostiach je platiť dlžný úver v mesačných splátkach po 10,- eur.

Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že žalobca, má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, predpisom lex specialis. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 7, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 30.11.2012 uzatvorená Úverová zmluva č. 000000000022038, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1200,- eur ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 120 mesačnými anuitnými splátkami po 23,24 eur, splatnými v 22. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. Anuitnej splátky bol 27.12.2012 a splatnosť úveru bola určená na 22.11.2022, pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti vo výške 19,9% ročne, pri RPMN 29,42% a priemernej RPMN vo výške 28,04%, pri celkových nákladoch klienta (vrátane sumy úveru) vo výške 3302,60 eur, pri poplatku za správu úverového účtu vo výške 3,99 eur mesačne.

Žalobca prípisom z 26.2.2015 vyzval žalovaného na zaplatenie celej zostávajúcej sumy úveru vo výške 1241,73 eur do 20.3.2015, keď súčasne vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru.

Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že tento v období od 27.12.2012 do 24.11.2014 uhradil úhrnom sumu 538,51 eur, pričom mal uhradiť sumu 653,52 eur ($24 \times 23,24 + 24 \times 3,99$) a do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa bodu 4.2.1. zmluvy ďalšie platby nerealizoval. Do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 26.2.2015 bolo splatných 27 mesačných anuitných splátok a poplatkov v úhrnnej výške 735,21 eur ($27 \times 23,24 + 27 \times 3,99$), pričom žalovaný uhradil len sumu 538,51 eur. Pokiaľ žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nerealizoval žiadnu úhradu, potom celkový dlh titulom dlžných splátok (istiny úveru, úroku z úveru, vrátane poplatku za správu úveru zahrnutých v dlžných splátkach do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) a predčasne zosplatennej istiny úveru, predstavuje sumu 1181,42 eur (istina 1107,08 eur + úrok 74,34 eur), pričom za omeškanie s úhradou dlžných splátok si žalobca uplatnil aj nárok na úrok z omeškania, podľa § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., vyčíslený vo výške 1,18 eur (8% z dlžnej sumy do 20.3.2015) od prvého dňa márneho uplynutia lehoty splatnosti každej mesačnej splátky a poplatku splatných vždy v 22. deň v mesiaci. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu považoval za dôvodný do výšky 1182,60 eur (1107,08 eur + úrok 74,34 eur + 1,18 eur).

Žalobcovi vznikol nárok aj na požadovaný 8% úrok z omeškania ročne, ktorý si žalobca uplatnil nižším percentom, než je skutočne žalovateľný úrok z omeškania, a to zo sumy dlžnej istiny vo výške 1107,08 eur od 21.3.2015, teda od prvého dňa nasledujúceho po termíne splatnosti predčasne zosplateného úveru, až do jej zaplatenia.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom

alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Pokiaľ si účastníci konania v zmluve dohodli fixnú úrokovú sadzbu 19,90% ročne do splatnosti, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu na 19,90% úrok ročne zo sumy dlžnej istiny úveru vo výške 1107,08 eur od 21.3.2015 až do zaplatenia, najmä keď uvedeným úrokom sa úročí len istina čerpaného úveru, a to len do splatnosti úveru, v danom prípade do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalobcom dňom 26.2.2015. Branie úroku z úroku bolo zakázané už v rímskom práve, tzv. anatocizmus, a tento zákaz pretrváva aj naďalej, s poukazom na § 121 ods. 3 OZ., podľa ktorého aj úrok a aj úrok z omeškania sú príslušenstvom a nie vecou hlavnou. Tento záver je súladný aj s judikatúrou Najvyššieho súdu Českej republiky - rozsudok veľkého senátu obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky z 24. 3. 2004 sp. zn. 35 Odo 101/2002, uverejnený pod číslom 5/2006 zelenej „Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek“ (R 5/2006), ale aj s uznesením Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. US 1893/08 z 13.11.2008. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru ako aj poplatkov splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne splatnej istiny úveru má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania. keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje. Navyše, je už notoricky známe, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 12.5.2014 (deň ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru). Po uvedenom dni žalobcovi už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd návrh žalobcu v časti osobitne žalovaného 19,90% úroku z úveru od 21.3.2015 do zaplatenia nepovažoval za dôvodný a zamietol ho. V súlade s tým súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s tým aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru. Obdobne, z dôvodu zákazu anatocizmu, súd zamietol aj návrh žalobcu v časti 8% úroku z omeškania zo sumy nezaplateného úroku vo výške 74,34 eur od 21.3.2015 do zaplatenia, najmä keď je zakázané brať úrok (z omeškania) z úroku.

V spore bol žalobca len čiastočne úspešný, pričom neúspech žalobcu v časti úroku z úveru a v časti úroku z omeškania súd považuje za pomerne nepatrný, preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a v konaní procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania titulom súdneho poplatku za návrh vo výške 66,- eur.

Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., ktorému súd v dôsledku nepriaznivej sociálnej situácie umožnil plniť prísudok v pravidelných mesačných splátkach, pod hrozbou straty výhody splátok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.